

Marta Gismeros Prat. Descomposició

DESCOMPOSICIÓ
MARTA GISMEROS PRAT

Descomposició

Marta Gismeros Prat

NIUB: 16275265

Tutor: Jaume Ros Vallverdú

Treball de Fi de Grau

Curs 2015-2016

Departament d'Arts i Conservació-Restauració

Facultat de Belles Arts

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Descomposició

*“De nuestros despojos y rotos cuerpos
habrá de levantarse un mundo nuevo”*

(Berger, 1996, P.176)

ÍNDEX

1. Resum.....	10	7. Marc conceptual	26
2. Abstract	11	8. Metodologia	34
3. Introducció.....	12	9. Obra	52
4. Objectius.....	13	10. Reflexió.....	60
5. Precedents.....	14	11. Fonts documentals.....	62
6. Antecedents.....	20		

RESUM

La realitat ens degrada, ens altera i ens crema constantment. Som el resultat del seu succeir incessant.

La soledat, l'anonimat, l'existència i la sensació d'esvaïment són alguns del conceptes que pretenc despendre en les meves obres.

Es tracta de la consciència de la manca de valors. Parlo de la relació convergent entre humanitat i naturalesa de la que la societat s'intenta desvincular i a la que inevitablement tornarem per apropar-nos de nou a la veritat de la nostra essència.

Paraules clau: Solitud, relació, anonimat, existència, ferro, consciència, realitat, naturalesa, temps, humanitat, canvi, construcció

ABSTRACT

Reality degrades us, alters us and constantly burns us. We are the result of its unceasing pass by.

Loneliness, anonymity, existence and sense of fading are some of the concepts that are to be read in my works.

It concerns the awareness of lack of values. I'm talking about the relationship between humanity and nature of which society tries to disassociate, but inevitably we will return back to approach to the truth of our essence.

Keywords: Loneliness, relation, anonymous, existence, iron, consciousness, reality, nature, time, humanity, change, construction

INTRODUCCIÓ

Durant els anys cursats de carrera m'he sentit obligada a seguir un camí que no era el que en un principi m'havia imaginat, he tocat i parlat sobre tècniques i temes que no hauria tractat mai. Podria haver estat positiu, podria haver estat capaç de donar-li la volta i treure-hi coneixements i experiències positives. Però m'he adonat que només he estat ocupant temps i no he pogut gaudir i aprendre tot el que hagués volgut. Aquest treball és l'últim de la carrera, alhora també és dels primers tastets agradables i productius d'aquests estudis. Considero que és una obra que m'aporta una perspectiva molt diferent en els meus treballs, per mi és una alliberació: nou material, nova implicació i sobretot nova motivació.

El ferro m'ha obert camins. Va ser el curs passat que vaig entrar en contacte amb el ferro amb *Assaig a la Descomposició*, però era amb un sentit molt més defensiu respecte la meva posició. En aquesta última etapa he aconseguit una relació amb el material molt més honesta, oberta i fluida. Pretenc representar la meva visió sobre la societat a partir de la construcció i desconstrucció de la figura humana. *Descomposició* és per mi la transformació de

deixar de ser per tornar a prendre forma, és aquest sentit el que vull que adopti l'obra, tant pel que fa referència al meu món intern com pel que entenc del meu món extern. Parlo del meu món extern referint-me a la concepció que tinc del món contemporani.

És sobre aquest món, que sento que s'escapa de mi, del que vull parlar. Sobre com, a partir del capitalisme, es va descomponent. La fragilitat dels ideals, els valors humans, com podem fer, desfer i refer els nostres pensaments. La capacitat humana de normalitzar comportaments que són aberrants o simplement anormals. És aquesta realitat superficial, poc coherent i tan lligada a la cultura de masses la que provoca una desvinculació de la veritable harmonia del món i una falta de valors a la societat. Estem fora de l'autocontrol i dins d'un control globalitzat en què domina l'egoisme, la pressió, la submissió i la rivalitat.

Descomposició em proporciona un espai d'estudi, de reflexió i de crítica. Alhora em suposa un pas important en el meu camí cap a la professionalització.

OBJECTIUS

Hi ha una sèrie de propòsits que m'agradaria aconseguir en el desenvolupament d'aquest projecte. Els exposo a continuació:

-Endinsar-me en el món del ferro, aprendre a tractar el material, parlar des d'ell i amb ell.

-Familiaritzar-m'he en aquest àmbit i aconseguir un llenguatge propi per expressar-me: crear una dialèctica entre la meva persona i el material.

-Aconseguir que l'espectador pugui percebre el meu llenguatge, i l'essència de la societat, la humanitat, l'anonimat, la depressió, la realitat, etc. Utilitzar el material com a via de comunicació.

-Transmetre el propi procés de treball, i que es percebi el ritme de construcció i desconstrucció seguit a l'hora de l'execució de l'obra. És a dir, que l'espectador pugui intuir l'acció de construir i desconstruir amb la que he treballat.

-Crear en l'espectador una atmosfera de desolació, anonimat i melanconia que el faci reflexionar.

-Treballar, ampliar i portar a terme un estudi de teories i de crítiques socials què m'ajudi a posicio-

nar-me com a subjecte conscient, actiu i contemplatiu del món.

PRECEDENTS

He escollit quatre artistes amb els quals m'hi identifico i als que he pres com a referència per realitzar aquesta obra. Els quatre tracten la figura humana i enfoquen el seu treball en l'estudi d'aquesta.

El primer és Leonardo da Vinci. La seva obra pot tenir poc a veure formalment amb la meua, però m'ha ajudat per entendre la musculatura i els volums del cos humà. He estudiat els seus esbossos i m'ha funcionat per trobar el sentit i el ritme de la figura.

Els altres tres autors són Gormley, Diez Fernandez i Oliveira. D'ells m'interessa l'ús del metall com a material de treball i la forma de relació de les figures amb els espais. M'ha funcionat per trobar solucions tècniques.

Uns altres autors que m'han ajudat tècnicament i conceptualment són en Tomohiro Inaba, en Ricardo Stipl i en Yuichi Ikehata. Tots tracten la figura humana i tenen unes solucions tècniques que m'interessen.

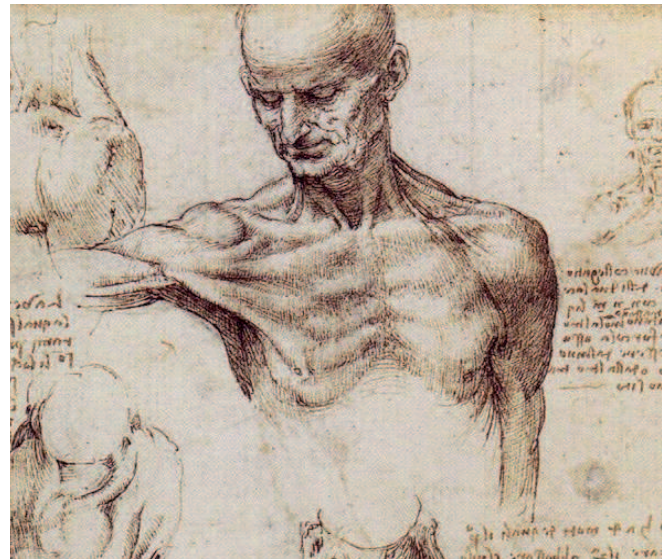
Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci va néixer a la Toscana el 1452. Va ser un home que va tocar moltes disciplines: ciència, poesia, música, pintura, escultura, arquitectura, enginyeria... Va desenvolupar idees molt avançades per l'època en la que vivia.

La part que m'interessa més del seu treball és la dels seus nombrosos estudis d'anatomia sobre ossos, músculs i tendons. La seva formació inicial sobre anatomia humana va començar mentre aprenia amb Andrea del Verrocchio. Leonardo va ser un dibuixant molt productiu, va arribar a omplir els seus diaris de petits croquis i dibuixos molt detallats per tal de deixar constància de tot el que l'havia atret l'atenció, arribant a fer nombrosos descobriments d'anatomia i d'òptica.

1

2

1. Piero da Vinci, L. (1510-1513) *Tractat sobre la pintura* [esbòs] Recuperat de *Leonardo da Vinci: Obra gràfica*. Editorial Taschen

2. Piero da Vinci, L. (1510-1513) Detall d'un apunt de *Tractat sobre la pintura* [esbòs] Recuperat de <http://angelydemonio.blogia.com/2012/080401-una-de-las-pasiones-de-leonardo-da-vinci.php>

3

3. Gormley, A. (2003) *Domian Field* [fotografia] Recuperat de <http://www.antonygormley.com/projects/item-view/id/222>

4. Gormley, A. (2003) Detall de *Domian Field* [fotografia] Recuperat de <http://garageccc.com.garageccc.mtw.ru/en/event/167>

4

Antoni Gormley

Antoni Gormley és un escultor britànic nascut el 1950. Es va titular en arqueologia, antropologia i història de l'art al Trinity College de Cambridge. Després es traslladà a l'Índia, on va rebre influències del budisme que es veuran reflectides en les seves obres. El caracteritza el seu treball de figures solitàries d'acer, ferro buidat o plom. Duu a terme una crítica de la societat productora. La seva obra parteix de la figura humana com a objecte en relació amb el seu entorn, influència dels ideals hindús. Les instal·lacions que configura Gormley són envolvents i penetrants. Provoquen una interiorització de formes causades per les presències i absències de materials.

5. Diez, Fernandez, J. (2010) Detall de *Monument a Ildefons Cerdà* [fotografia] Recupertat de <http://viralfag.com/curiosidades/esculturas-acero-jordi-diez/>

6. Jordi Diez Fernandez, *Monument a Ildefons Cerdà* [fotografia] Recupertat de <http://viralfag.com/curiosidades/esculturas-acero-jordi-diez/>

5

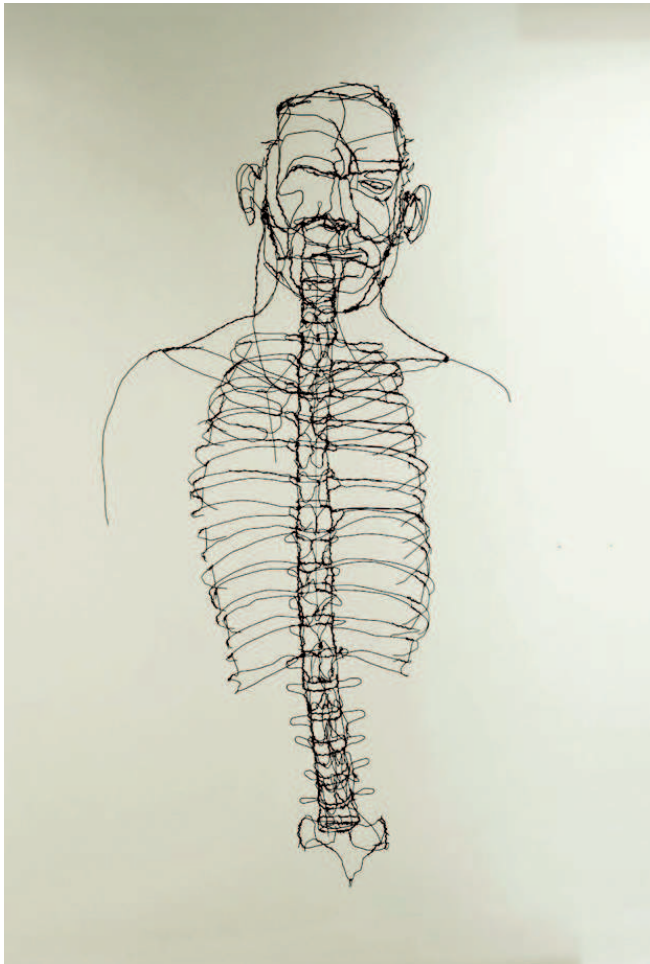
Jordi Diez Fernandez

Jordi Diez Fernandez neix a Valladolid el 1966. Estudia Belles Arts a la Universitat Complutense de Madrid. Treballa principalment amb fragments d'acer per crear formes humanes monumentals. Es pot dir que aquest artista estableix una via entre l'art tradicional i l'art actual. La seva obra es basa en la construcció del cos humà i en els resultats finals es pot percebre tot el ritme de construcció.

"...els grans artistes aconseguen que de la intuïció de la idea i d'aquesta a l'obra, l'erosió sigui mínima..." (Web oficial de Diez, s.d.)

6

7

7. Oliveira, D. (2012) *Estrutura* [fotografia]
Recuperat de <http://plasticaprimeresoipsi.blogspot.com.es/2014/04/entre-la-linia-i-lespai-escultura-de.html>

David Oliveira

David Oliveira va néixer el 1980 a Lisboa. Llicenciat en Escultura i postgraduat en Anatomia Artística per la facultat de Belles Arts de Lisboa. Construeix les formes de la mateixa manera que es creen els guixarots en un paper, però amb aquestes línies s'aprecia el volum en totes les dimensions. Crea escultures de filferro com dibuixos en l'espai. Explora la línia i el buit, on enganya a l'espectador en dibuixar un espai que en realitat no és ocupat i presentant les seves obres levitant de manera que sembla sorgir de l'imaginatiu.

ANTECEDENTS

Seguidament mostro algunes de les meves obres més representatives i que m'han portat a desenvolupar la idea d'aquest projecte.

En els quatre anys he passat per una primera etapa on treballava amb imatge i una segona en la que em basava més en les tres dimensions. Les següents obres pertanyen a aquesta última.

Tracto molts materials diferents i parlo sobre temes com el temps, la comunicació, la naturalesa i la humanitat.

8

8. *Venus*, materials diversos, instal·lació, 55x35 cm, 2014

9. Detall de *Venus*, materials diversos, instal·lació, 55x35 cm, 2014

10. *Venus* amb llum interna, materials diversos, instal·lació, 55x35 cm, 2014

9

10

11. *Flux*, alabastre, 28x21x24 cm, 2015

12. Detall de *Flux*, alabastre, 28x21x24 cm, 2015

11

12

13. Detall de *Assaig a la Descomposició*, filferro i paper, 150x150 cm, 2015

14. *Assaig a la Descomposició*, filferro i paper, 150x150 cm, 2015

13

14

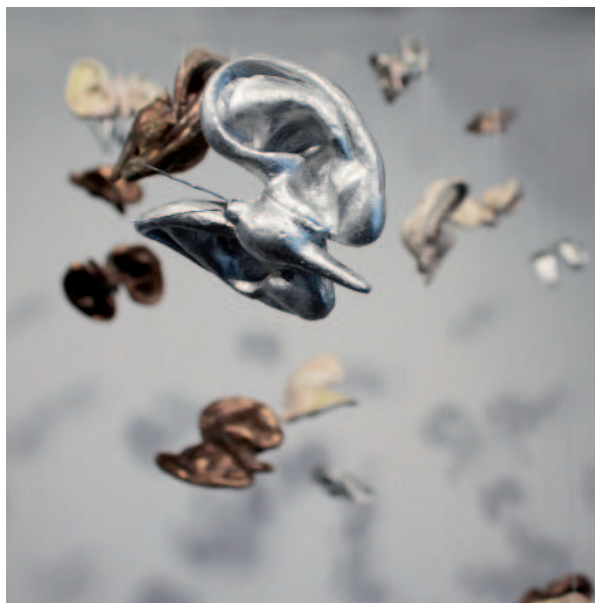
15. Detall de *Les papallones Escoltadores del Món*, materials diversos, 3x3 m, 2015

16. *Les papallones Escoltadores del Món*, materials diversos, 3x3 m, 2015

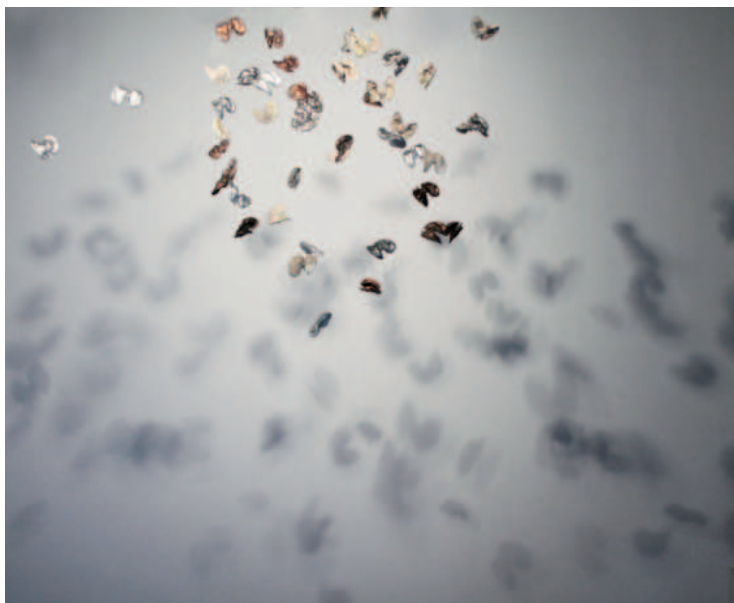
17. Detall de *Les papallones Escoltadores del Món*, materials diversos, 3x3 m, 2015

15

17

16

MARC CONCEPTUAL

CONTEXT PERSONAL

Un malestar interior m'inunda dia a dia, és difícil d'explicar, fer una descripció del que sento. Sóc feliç? Sí, jo diria que sí, però hi ha alguna cosa més. Em pregunto si la gent que m'envolta també és feliç. No ho tinc clar, però sé que aquest sentiment angoixant està present en moltes persones. Pressió, estrès d'alguna mena o potser ànsia. D'on neix aquest sentiment? És una sensació de solitud, de pèrdua d'algun referent, que ni tan sols sé si l'hem contemplat en algun moment de la nostra vida.

Som individus solitaris organitzats dins d'una massa unida per la producció. Éssers distants, sempre en competició amb l'altre, no compartim, no vivim, no cooperem. Només ens movem pels nostres propis desitjos i la nostra pròpia conveniència.

Quina relació tinc amb el meu exterior? Se m'escapen les forces per autodefinir-me i per decidir. Rebo massa informació, bombardejos de conceptes, d'estereotips, de necessitats, de falsedats, de buidor. Sóc el que m'han bombardejat? Som

aquest context que ens esculpeix i ens aboca al mercat de la producció?

Ens trobem en un món submergit en el neoliberalisme i en la cultura de masses. La realitat i la natura han quedat sepultades pel monopoli que l'estructura de poder imposa a través dels mitjans de comunicació. La Humanitat està encadenada al control globalitzat, on hi domina l'egoisme, el narcisisme, la submissió, la rivalitat, el consum i l'aparença, molt lluny dels valors humans. Herbert Marcuse explica aquest canvi social:

“Es pot realment diferenciar entre els mitjans de comunicació de masses com a instruments d'informació i diversió, i com a medis de manipulació i adoctrinament? Entre l'automòbil com a mòlèstia i com a conveniència? Entre els horrors i les comoditats de l'arquitectura funcional? Entre el treball per la defensa nacional i el treball pel guany de les empreses? Entre el plaer privat i la utilitat comercial i política que implica el creixement de la taxa de natalitat?”

De nou ens trobem davant d'un dels aspectes més perturbadors de la civilització industrial avançada: el caràcter racional de la seva irracionalitat. La producció i eficiència, la capacitat d'incrementar i difondre les comoditats, de convertir el superflu en necessitat i la destrucció en construcció, el grau en què aquesta civilització transforma el món-objecte en extensió de la ment i el cos de l'home fa qüestionable fins hi tot, la noció d'alienació. La gent es reconeix per les seves mercaderies; troba la seva ànima en el seu automòbil, en el seu aparell d'alta fidelitat, la seva casa, el seu equip de cuina. El mecanisme que uneix l'individu a la seva societat ha canviat, i el control social s'ha incrustat en les noves necessitats que ha produït" (Marcuse, 1993, P. 38-39)

Aquest caràcter racional dins la irracionalitat del que parla Marcuse és on poso el meu interès per dur a terme una crítica de la moral i de l'ètica del moment. A partir del meu estat d'ànim i dels meus pensaments em sorgien dubtes i incongruències que m'han portat

a parlar sobre aquest tema. Parlaré del poder d'alienació que el sistema té sobre els individus i de com es pot apoderar de les seves ments i generar noves "taules de valors" a fi que el sistema econòmic es pugui mantenir en un present infinit sense referents.

CAPITALISME I CONTROL

El capitalisme està arrelat a les bases de la societat occidental. Estructura i organitza els membres que la conformen per tal de posar en marxa el sistema de producció. L'objectiu del capitalisme és invertir el capital en la producció i el comerç de béns per tal d'obtenir el màxim benefici en un mercat lliure i competitiu. Aquest propòsit provoca inevitablement, dins de si, un seguit de conseqüències que afecten molts dels aspectes de la vida, tan comuna com individual, dels habitants.

Quan parlem de capitalisme parlem d'una estructura, que com explica Foucault en *La hermenèutica del subjecte*, està regida pel poder (2005). Quan es refereix al poder utilitza els termes "relacions de poder". Per Foucault el poder està sempre present, travessa totes les relacions humanes i crea mecanismes de dominació. El poder s'articula en les relacions socials i s'encarrega de fabricar cossos dòcils. A través de les institucions la societat moderna adquireix el control del temps dels individus i els converteix en força de treball per a la producció.

Podem dir que es fabriquen i remodelen homes i dones passius a la lògica del poder capitalista.

"...es persegueix la formació minuciosa i concreta de les forces útils (...) estem en la màquina panòptica, dominats pels seus efectes de poder, que busca perllongar en nosaltres mateixos, ja que som un dels seus engranatges" (Foucault, 2002, P.131)

L'ésser humà ja no és un fi en ell mateix, sinó un mitjà, un ésser manipulat per un sistema de domini. Herbert Marcuse també parla d'aquest sistema de poder en la seva obra *El Hombre Unidimensional* (1993), en què el subjecte és víctima del sistema d'opressió dins del capitalisme. Marcuse posa molt d'èmfasi en els mitjans de comunicació, on l'alienació apareix per mitjà d'aquests. Des de la infància la formació de la consciència humana ha estat transmutada a través de la televisió, d'Internet, de la ràdio, dels aparadors, etc. En tots els mitjans de comunicació es desprenen idees, estereotips i costums que queden arrelats en els nostres subconscients re-

modelant així les persones que es converteixen en peces del capitalisme.

Es crea una realitat superficial plena de necessitats fictícies que ja no es diferencien de les reals. Es confon i es dilueix la felicitat amb l'adquisició material, les relacions entre persones es converteixen en relacions entre objectes. El marc de referència per afrontar el món canvia i es veu afectat el sentit de la comunitat i el sentit de la vida personal. Les necessitats, els anhels, els somnis i els valors es converteixen en productes de la societat de consum. Prenem el paper de productor i consumidor de material, la nostra identitat personal, el pensament meditatiu i el reflexiu queden desvirtuats i ens sumem a una massa consumidora. Adorno i Horkheimer, en la *Dialéctica de la Il·lustració*, diuen que "l'individu és anul·lat per complet davant dels poders econòmics. Al mateix temps, aquests eleven el domini de la societat sobre la naturalesa a un nivell fins ara inimaginable. Mentrestant l'individu desapareix davant l'aparell al qual ser-

veix, aquest el manté millor que mai" (Horkheimer i Adorno, 1994, P. 54). Només som cossos consumidors, substituïbles i encadenats al treball perquè el sistema no decaigui.

EFFECTE EN ELS INDIVIDUS

“Ja no hi ha espais creats per una comunitat (...) sinó itineraris individuals, imprevisibles, aleatoris, traçats pel l'hiperconsum, que són propietat de l'individu i no de la societat. (...) L'individu modern no s'ha posat en moviment cercant un lloc diferent d'aquell al qual pertany. Ja no hi ha llocs: amb la destrucció de l'espai de la polis s'ha perdut per sempre un ordre polític, ètic i social” (com cita Borja, 1992, P.120)

El capitalisme ha aconseguit centrar la mirada i l'interès de cada un dels individus en ells mateixos, no hi ha un sentit comú de convivència sinó un sentit individual de supervivència i superació personal. No es busca un bé comú sinó un bé individual submergit en l'egoisme i el narcisisme. Un dels filòsofs que parla sobre els efectes del capitalisme i la cultura de masses és Byung-Chul Han. El seu pensament parteix de l'excés de positivitat en la societat del moment, en *La sociedad del cansancio* diu que “La violència de la positivitat, que resulta de la superproducció, el superrendiment o la supercomunicació consisteix en una abreacció

digestiva-neuronal i un rebuig” (Han, 2013, P.19). Ja no és el “deure” el que et coacciona a produir, treballar o actuar sinó el “poder”, el “ser capaç de”. La pressió ja no és externa sinó que ha estat interioritzada i els individus s'autoexigeixen per complir les expectatives que el món capitalista idealitza en els mitjans de comunicació. Som projectes per realitzar, per arribar a l'èxit, un èxit que no sabem quan arribarà però que el busquem sense descansar, amb unes altes possibilitats d'arribar al col·lapse i al fracàs desembocant en problemes neuronals com la depressió, la fatiga o l'asfíxia.

Dins aquest bé individual, el caràcter autoexigent, egoista i ambiciós de la societat occidental augmenta la distància amb l'exterior i l'utilitza només en benefici propi. La racionalitat humana ha oblidat l'originària unió amb la natura i se n'ha allunyat per dominar-la. L'ésser humà es veu dominador d'aquesta, la manipula i l'explota fins a extreure-li el necessari, allunyant-nos de la identitat personal, de l'arrelament amb la natura i del sentit social. Així que l'amor cap a l'exterior desapareix. Tant la rela-

ció amb l'entorn com la relació entre individus queden descontextualitzades de l'amor i el respecte, desapareix la confiança. Els valors queden retallats pels impulsos egoistes i productors i el món queda sucumbit sota el poder humà.

Els medis digitals agreugen la individualitat. Cada individu crea el seu món d'informació i de plataforma d'exposició, s'aplana la realitat i es transforma en superficialitat. "Els social media i els motors de cerca personalitzats erigeixen a la xarxa un absolut espai proper, en el que està eliminant l'afora. Allà ens trobem a nosaltres mateixos i als nostres semblants. No es dona cap negativitat, que faria possible un canvi. Aquesta proximitat digital presenta al participant només aquelles seccions que li agraden. Així es desintegra l'esfera pública, la consciència pública, crítica, i privatitza el món" (Byung-Chul Han, 2013, P.68-69) Alhora les plataformes digitals prenen el caràcter de plataformes d'exposició i d'excés d'informació.

La hiperinformació no equival a més coneixement. La velocitat i la quantitat d'informació que es mou

avui dia fa trontollar el saber. En lloc d'augmentar-lo el fragmenta i el fa més confús. La informació són notícies acumulables que no conformen teories, es conformen ments confuses sense capacitat de raonament només d'emmagatzament. La positivitat de la qual parla Han transforma el món i els valors en superficials, només es busquen experiències que provoquin un pler individual i immediat.

Les capacitats humanes ens han dotat de vehicles, d'electricitat, d'Internet, de produccions en cadena, de la televisió, de la publicitat, de medicaments, etc. Es pot dubtar si parlar de llibertats i d'avenços o de productes que ens aboquen al fracàs, a l'explotació i a l'esclavitud provocant un món sense relació ni felicitat on els valors estan totalment descompostos davant el poder del capitalisme. La moral, l'ètica i la política es perden com a punts de referència, és difícil fer prevaler les essentals disciplines en un context on l'important és el benefici propi i l'aparença.

DESCOMPOSICIÓ

Després d'analitzar el meu estat d'ànim i els meus pensaments i poder dotar-los de sentit i situar-los en un context, he pogut posicionar-me amb una opinió fonamentada sobre la societat capitalista i poder dur a terme un projecte artístic.

El cos és la massa portadora de la ment, és la part visible i sensible que connecta l'exterior amb les idees i és la imatge de l'ésser humà.

“El cos és, d'alguna manera, l'instrument primordial a través del qual experimentem el món, i a través del qual li retornem tot allò que hem d'expressar. Així que el cos és un instrument subjectiu, però també un exemple de la condició humana col·lectiva” (Gormley, 2000)

Per expressar el sentiment al qual desemboca el capitalisme he partit de la figura humana. He materialitzat el caràcter angoixant del qual parlo al llarg del meu estudi amb tres peces defallides, aïllades i descomponent-se, tal com es descomponen els fràgils valors.

En un principi només podia definir el meu estat

d'ànim, necessitava crear cossos sense energia, sense motivació. Em centrava en la meva incomoditat davant un món ple d'individualitats i d'egoïsmes sense comprendre d'on sorgia la incapacitat de col·lectivitat, de respecte i de consciència.

En aquest projecte parlo, com diu Gormley, d'aquesta “condició humana col·lectiva” partint del meu posicionament i de les meves necessitats d'expressió.

METODOLOGIA

MATERIAL

El ferro ha estat la via de comunicació que he utilitzat en aquest projecte, em proporciona les qualitats tècniques i plàstiques que necessito per expressar-me.

Les varetes em permeten donar a les peces un acabat subtil, delicat i lleuger a partir d'un material dur, resistent i pesat. Em presta parlar de l'estructura i de la descomposició.

L'obra vol ser la construcció del cos humà respectant els seus volums. Mitjançant les varetes, es formen estructures properes a la geometria que recorden l'anatomia humana. En arribar a les extremitats es percep una descomposició, les línies es van acabant abans de concloure el cap, els braços i els peus. Tot i així el material acaba tocant a terra, superfície que ens connecta amb el món.

En aquesta obra el material dóna força i complementa el significat. El ferro pren el sentit del cos: instrument primordial per experimentar el món i receptacle que s'encarrega de la comunicació, és a dir, de la connexió de l'interior amb l'exterior. Les

peces es converteixen en el cos que porten dins de si, el meu món interior i, el comuniquen a l'exterior.

PROCÉS DE TREBALL

Observo els volums del cos, la forma ondulant dels músculs, com s'entrecreuen entre ells per combinar formes. Utilitzo el tacte per comprendre les corbes del cos del model. Prenc fotografies per seguir estudiant-lo.

Decideixo començar a esbossar amb el llapis uns dibuixos que m'il·lustrin el nivell de resolució que pretenc aconseguir en les peces. El traç ha de representar les varetes que formaran el volum.

Un cop tinc clara la manera de treballar en el paper començo a fer una maqueta a escala 1:2 amb fil-ferro i soldadura de plata. Ara ja entenc com funcionen les formes del cos en l'espai.

Amb el bagatge que m'han donat les imatges, els dibuixos i els esbossos em sento preparada per traslladar-me al taller i començar a crear volums.

M'organitzo al taller. Necessito unes referències que em facin de límits de la figura. Construeixo els perfils bàsics, en un treball de línia contínua que recorda al dibuix.

En unir els perfils se'm creen les tres dimensions, m'imagino la figura i la posiciono en l'espai. Continuo limitant cada vegada més tots els volums que els músculs insinuen en les imatges fins que tinc tot el tors limitat, la posició de les cames s'intueix.

A partir d'aquí comença el joc. Només el temps em deixa anar completant espais buits, és de mica en mica que el meu raonament aprèn a veure possibles formes i es deixa portar també per la intuïció.

Cada dia que passa hi veig nova informació que cal transformar. És l'edició, treure i posar material, la que acaba donant el sentit a les figures. Tallar, escurçar, doblegar, afegir i rejuntar. A poc a poc aquelles línies contínues remarcades i limitadores de l'espai es desfan i prenen ritme i força.

ESBOSSOS

18. Esbós 1, llapis grafit, 50x70 cm

19. Esbós 2, llapis grafit, 50x70 cm

18

19

“Relaxes el cos i en aquest procés de tranquil·lització, els seus contorns es comencen a trencar. Ja no estàs segur d'on comença i on acaba alguna cosa que en dius jo, mi, meu, i te'n adones que la consciència humana pot dispersar-se i no tenir cap contorn, que pot ser una espècie de consciència de camp”

(Gormley, 2002)

20. Esbós 3, llapis grafit, 50x70 cm

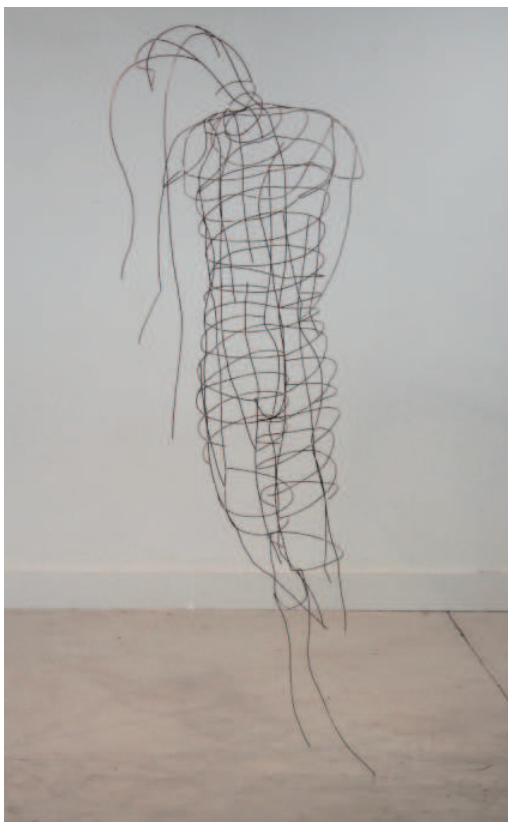

20

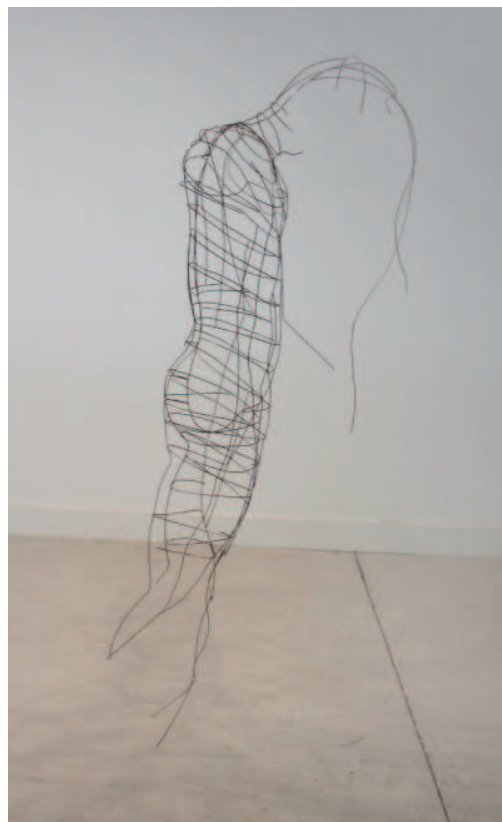

22. Vista maqueta 1, 1:2, fil ferro i soldadura de plata, 97x21x13 cm

23. Vista lateral maqueta 1, 1:2, fil ferro i soldadura de plata, 97x21x13 cm

22

23

“El cos és, d’alguna manera, l’instrument primordial a través del qual experimentem el món, i pel qual li retornarem tot allò que hem d’expressar. Així que el cos és un instrument subjectiu, però també un exemple de la condició humana col·lectiva.”

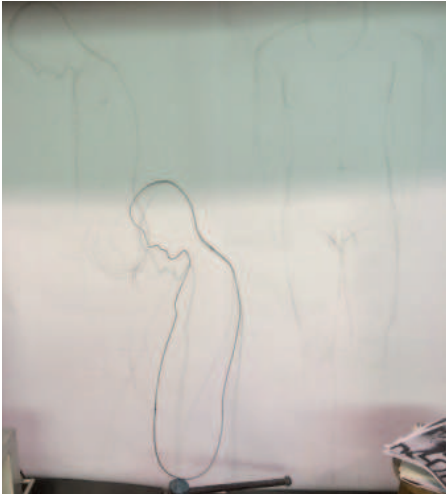
(Gormley, 2002)

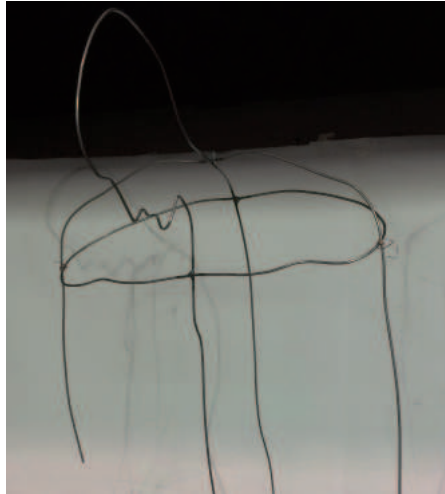
EVOLUCIÓ DE LES PECES

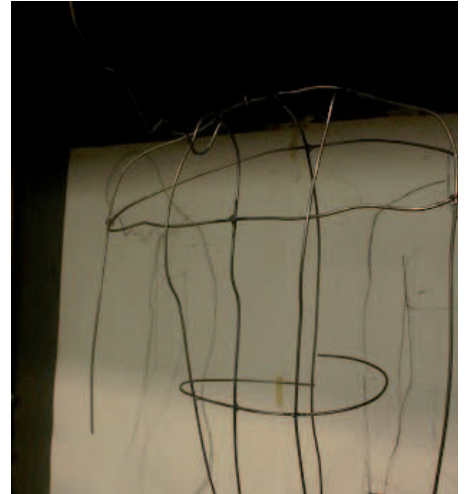
25, 26, 27, 28, 29 i 30. Fotografies de l'evolució de la figura 1, ferro

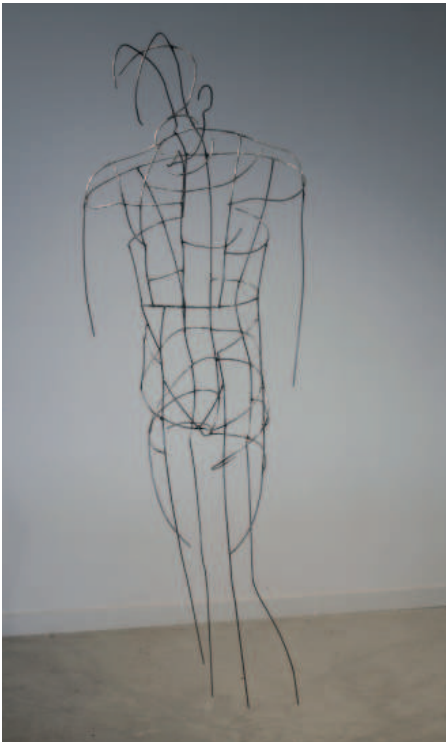
25

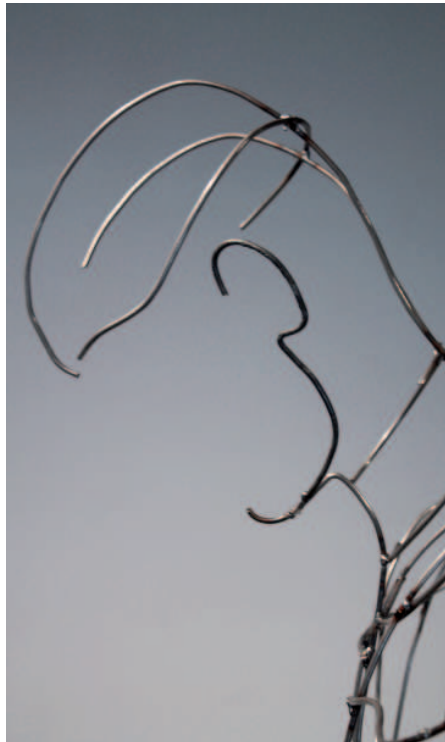
26

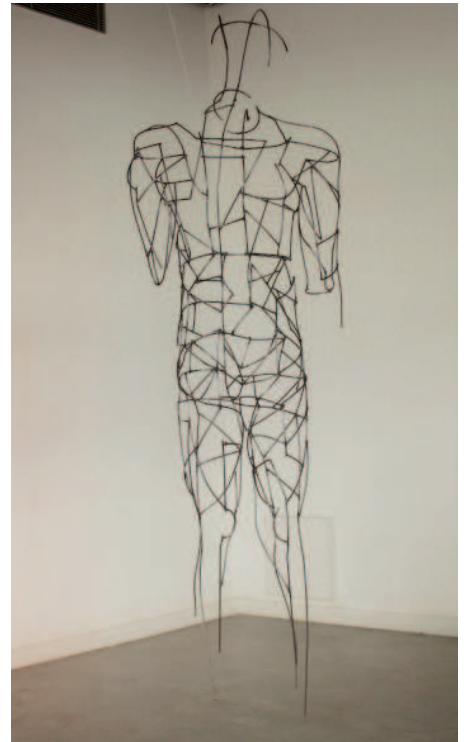
27

28

29

30

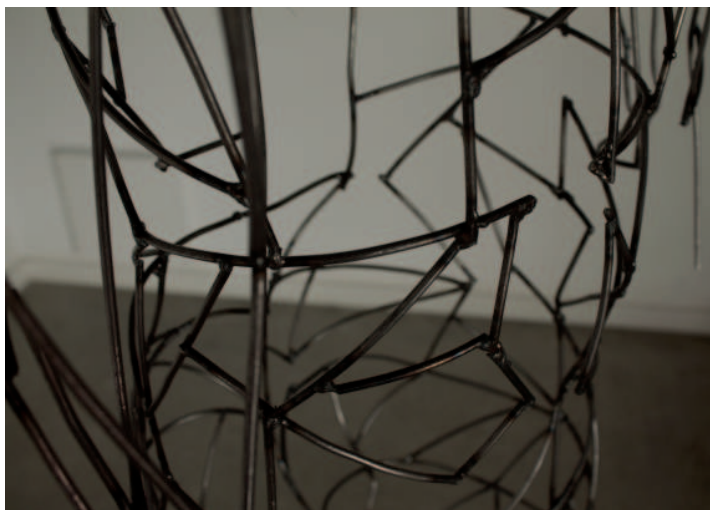
31, 32, 33 i 34. Detalls de la figura 1 en pro-
cés, ferro, 185x52x47 cm

31

32

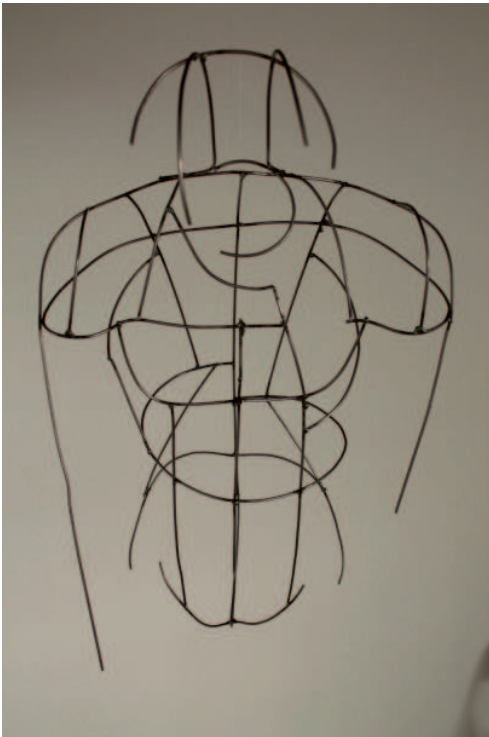
34

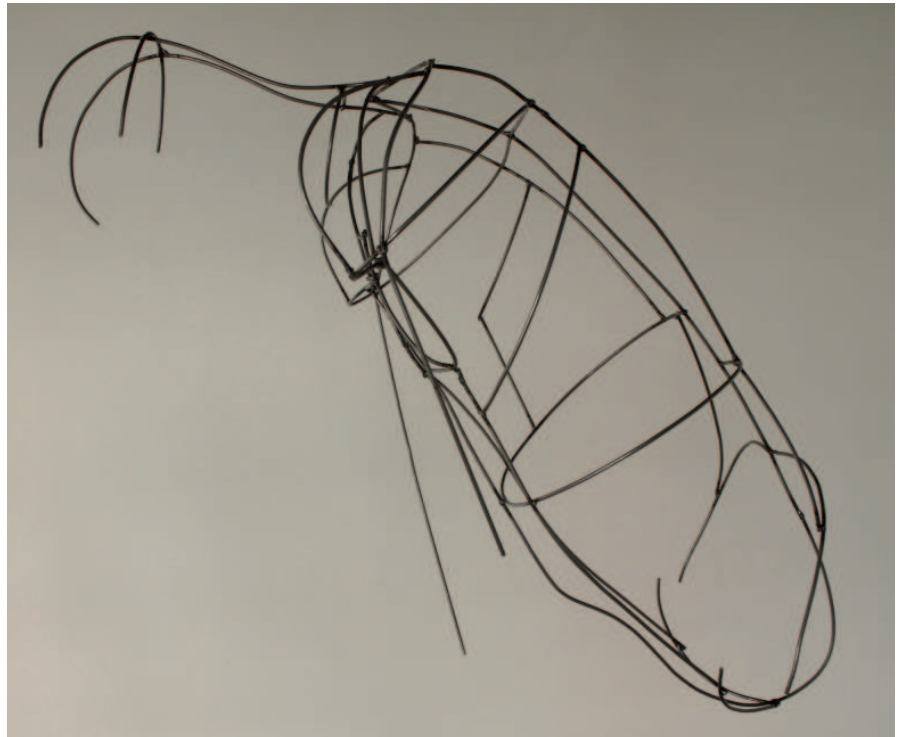
33

35. Vista lateral de la figura 2 en procés, ferro

36. Vista frontal de la figura 2 en procés, ferro

35

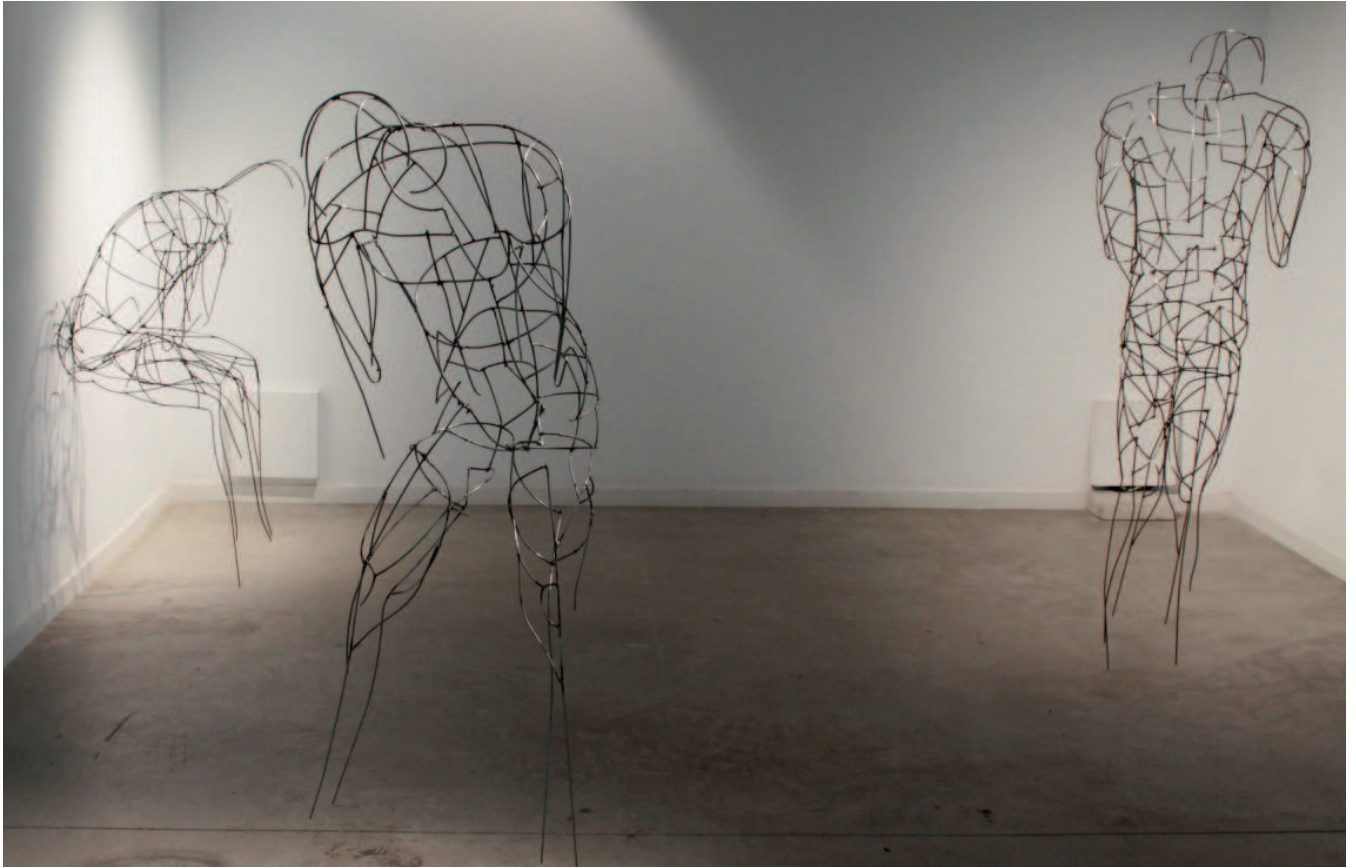

36

“Requereix un moment de quietud, de concentració. Estic intentant fer escultura des de dins, utilitzant el cos com l’instrument i el material. La forma em ve de la concentració”

(Gormley, 2000)

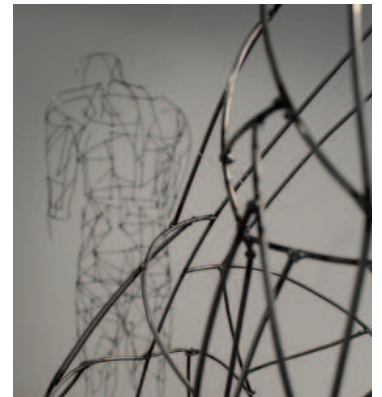
37

38

39

40

37. Vista general prova disposició figures, ferro, 300x300 cm

38. Vista detall prova disposició figures, ferro, 300x300 cm

39. Vista detall prova disposició figures, ferro, 300x300 cm

40. Vista detall prova disposició figures, ferro, 300x300 cm

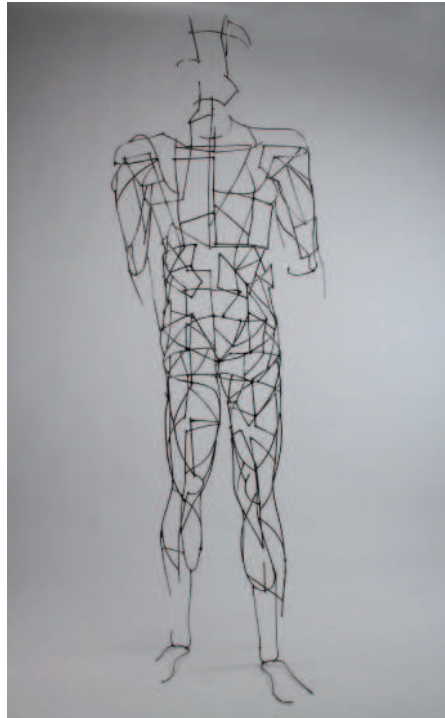
41. Procés figura 3, ferro, 120x50x80 cm

42. Procés figura 1, ferro, 185x52x47 cm

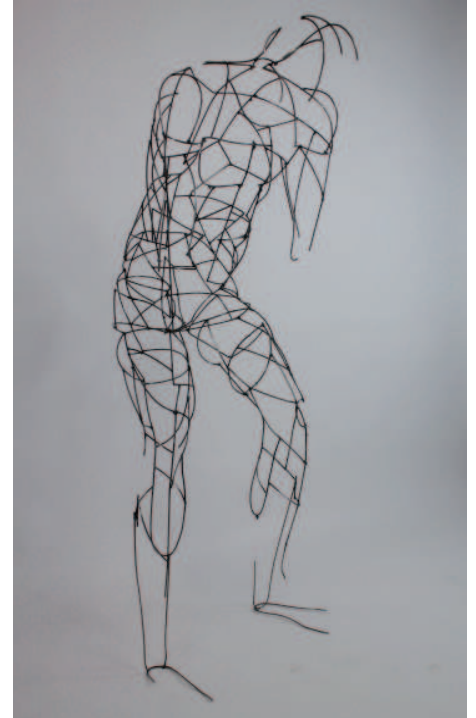
43. Procés figura 2, ferro, 150x50x65 cm

41

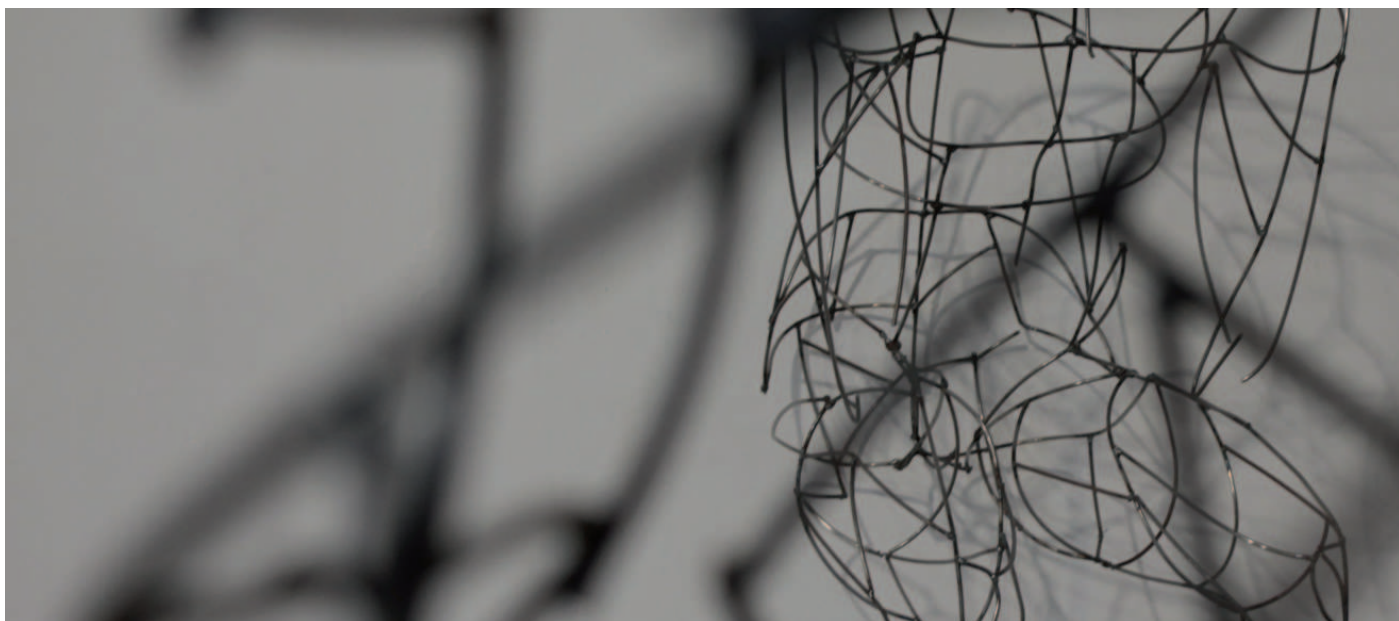
42

43

OBRA

44, 45, 46 i 47. *Descomposició*, instal·lació,
ferro, 300x300 cm, 2016

REFLEXIÓ

Aquest projecte ha estat l'inici d'un trajecte cap al meu interior, de buscar i ordenar els conceptes, les creences i les emocions que m'inundaven. M'ha permès establir una relació entre el meu pensament i l'exterior. Però sobretot conèixer el seu origen i poder ordenar el sentit d'aquella mena de reflexions desordenades i confuses que no sabia d'on sorgien. *Descomposició* és, com dic a la introducció, la transformació de deixar de ser per tornar a prendre forma en dos sentits, l'un referint-me al meu món extern, amb la pèrdua de l'ètica de la societat on es desfà l'ésser i pren forma el capitalisme. I l'altre al meu món intern, on aquest projecte em permet que les idees deixin de ser una massa confusa per organitzar-se i dotar de sentit la meua ètica.

Mentre ens deixem portar per tots els estímuls, els estereotips i les creences que rebem des de les grans empreses i des dels interessos capitalistes estarem sota un estat de deambulació i d'insatisfacció permanent. L'amor cap a l'exterior i el valor del subjecte en lloc de l'objecte és el camí

cap a la satisfacció personal, l'harmonia social, l'ètica i la política coherent.

Amb aquesta obra he aconseguit una relació molt propera amb el ferro, m'he endinsat i he après a tractar el material, a crear un llenguatge expressiu i perceptible per l'espectador. Aquesta obra és el meu pensament, és la sensació que em provoca la societat, materialitzada. Penso que he pogut crear l'atmosfera de desolació i melancolia que en un principi m'havia proposat.

Constructivament, amb les varetes i l'ús tècnic que he emprat, és perceptible el procés de treball i el ritme de construcció de l'obra. El material es va organitzant amb formes semblants a la geometria, que són totalment perceptibles. Les varetes, les soldadures i els talls estan exposats a la vista per tal d'aconseguir aquesta sensació.

Tenint en compte, que abans de començar aquest projecte, no tenia consciència de l'existència de la majoria de filòsofs dels quals parlo al llarg del marc conceptual, he pogut emprendre un camí molt re-

presentatiu per la meua comprensió del món. He començat a posicionar-me com a subjecte conscient, contemplatiu i alhora actiu de la societat.

Considero que és una obra que m'aporta una perspectiva molt diferent de la meua comprensió. Per mi és una via oberta en la qual sé que seguiré treballant en un futur.

FONTS DOCUMENTALS

LLIBRES.

Albrecht, H. J.(1981) *Escultura en el siglo XX*. Barcelona: Editorial Blume

Barcellona, P. (1992): *Posmodernidad y comunidad. El regreso de la vinculación social*. Madrid: Editorial Trotta

Bautista, L. (1827) *El tratado de pintura por Leonardo da Vinci*. Madrid: La imprenta real

Berger, J. (1996) *Fotocopias*. Madrid: Alfaguara

Borja, J. (2003) *La ciudad conquistada*. Madrid: Alianza Ensayo

Bosch, MIR, G. (2013) *Javier Garcés: Els cossos i les coses*. (Celebrat a Barcelona del 16 de setembre al 15 de desembre del 2013). Barcelona: Fundació Vila Casas

Benites, J. Guillén, L. Julca, L. León, A.L. Martell, M. Moreno, C. Rodríguez, V. (2013) *El neoliberalismo y el Consenso de Washington*. Universidad César Vallejo. (En línia) Recuperat el 12/04/2016. Disponible a: <<http://es.scribd.com/doc/217936826/Neoliberalismo-exposicion#scribd>>

Colodro, M. (2002) *Reflexiones sobre el caos*. Editorial Universitaria. [ebook] Consulta feta el 30/11/2015. Disponible a: <<https://books.google.es/books?id=m9i812crWvkC&printsec=frontcover&hl=ca#v=onepage&q&f=false>>

Foucault, M. (2003) *Vigilar y castigar: nacimiento de la prisión*. Siglo XXI Editores. Argentina. [ebook] Recuperat el 12/04/2016. Disponible a: <<http://www.ivanillich.org.mx/Foucault-Castigar.pdf>>

Foucault, M. (2005) *La hermaneutica del sujeto*. Akal

Han, B.C (2013) *La agonía del Eros*. Barcelona: Herder

Han, B. C. (2013) *La sociedad del cansancio*. Barcelona: Herder

Han, B. C. (2013) *La sociedad de la transparencia*. Barcelona: Herder

Heidegger, M. (2004) *Ser y Tiempo*. Bilioteca de Los Grandes Pensadores

Horkheimer, M. Adorno, T. (1994) *Dialéctica de la Ilustración*. Editorial Trotta. Frankfurt. [ebook] Recuperat el 12/04/2016. Disponible a: <http://www.archivochile.com/Ideas_Autores/adornot/esc_frank_adorno0005.pdf>

Lange, C. (2007) *Alberto Giacometti a la col·lecció Klewan*. (Celebrat a Girona, Lleida i Palma al 2007) Barcelona: Fundació “la Caixa”.

Marcuse, H. (1993) *El hombre unidimensional. Ensayo sobre la ideología de la sociedad industrial avanzada*. Planeta Agostini. [ebook] Barcelona. Recuperat el 12/04/2016. Disponible a: <<https://zoonpolitikon-mx.files.wordpress.com/2013/10/marcuse-el-hombre-unidimensional.pdf>>

Moreaux, A. (2005) *Anatomía Artística del Hombre*. Ediciones Norma

Nesbitt, J. (1994) *Antony Gormley*. (Celebrat a Malmö Konsthall del 18 de setembre al 31 d'octubre, a la Tate Gallery Liverpool del 20 de novembre de 1993 al 6 de Febrer de 1994 i al Irish Museum of Modern Art del 14 d'abril al 19 de juny de 1994). Liverpool: Tate Gallery Publications

Ordóñez, R. (2007) *Gargallo*. (Celebrat a Barcelona del 30 d'octubre de 2006 al 28 de gener de 2007) Barcelona: Fundació Caixa Catalunya

Oropesa, M. (2002) *Tres escultors a París: Pau Gargallo, Juli González, Manolo Hugué*. (Celebrat a Sabadell del 31 de gener al 17 de març de 2002). Tarrassa: Fundació Caixa de Sabadell

Peñalver, P. (1989) *Del espíritu al tiempo*. Anthropos. Editorial del hombre

Prat, J. L. (2000) *Giacometti*. (Celebrat a Barcelona, del 7 de març al 28 de maig del 2000) Barcelona: Fundació Caixa Catalunya

Prieto, M. F. (1981) *Exposición Homenaje en el Centenario de Pablo Gargallo*. (Celebrat a Madrid del 20 d'octubre al 26 de novembre de 1981) Madrid

Sánchez-Boudy, J. (1968) *Apuntes para una teoría del existencialismo*. Casa Editorial Bosch

Simblet, S. (2002) *Anatomía para el artista*. Editorial Blume

Tarantino, M. (2002) *Antony Gormley*. (Celebrat a Santiago de Compostela del 18 de gener al 31 de març de 2002). Centro Gallego de Arte Contemporaneo

Teoría del caos: Efecto Mariposa. Trabajo de la Universidad Ada A. Byron. [ebook]. Consulta feta el 30/11/2015. Disponible a: <<http://exordio.qfb.umich.mx/archivos%20pdf%20de%20trabajo%20umnh/libros/Teoria-del-Caos-Efecto-Mariposa.pdf>>

Wittkower, R. (1984) *La Escultura: procesos y principios*. Madrid: Alianza Editorial.

Zöllner, F. Nathan, J. (2003) *Leonardo da Vinci: Obra gráfica*. Editorial Taschen.

WEBS.

Arroyo, F. (2014) *Aviso de derrumbe*. El País: Consulta feta el 2/04/2016. Disponible a: <http://cultura.elpais.com/cultura/2014/03/18/actualidad/1395166957_655811.html>

Cultura Colectiva. (2012) *Las esculturas flotantes de David Oliveira*. (En línea) Consulta feta el 24/11/2015. Disponible a: <<http://culturacolectiva.com/las-esculturas-flotantes-de-david-oliveira/>>

Diez, J. (sense data). (Pàgina oficial de l'artista). (En línea) Consulta feta el 24/11/2015. Disponible a: <http://www.jordidiezfernandez.com/>

Escuela San il de Fonso. (sense data) *Antony Gormley, La exposición*. (En línea) Consulta feta el 25/11/2015. Disponible a: <<http://www.sanildefonso.org.mx/expos/antonygormley/inicio.html>>

Gormley, A. (sense data). (Pàgina oficial de l'artista). (En línea) Consulta feta el 25/11/2015. Disponible a: <<http://www.antonygormley.com/show/item-view/id/2283/type/solo>>

Inaba, T. (2014). (pàgina oficial de l'artista). (En línea) Consulta feta el 26/04/2016. Disponible a: <<http://www.tomohiro-inaba.com/>>

Oliveira, D. (sense data). (Pàgina oficial de l'artista). (En línea) Consulta feta el 24/11/2015. Disponible a: <<http://davidoliveiraescul.wix.com/davidoliveira>>

The re:art. (2014). *Yuichi Ikehata: A world of reality and non-reality* (en línea) Consula feta el 24/04/2016. Disponible a: <<http://thereart.ro/yuichi-ikehata-works/>>

Wilson, A. (2012). *Dibujos anatomicos de Leonardo Da Vinci*. (En línea) Milenio. Consulta feta el 20/03/2016. Disponible a: <<https://millenio.wordpress.com/2012/05/04/dibujos-anatomicos-de-leonardo-da-vinci/> [Accesed 26 Apr. 2016]>

Marta Gismeros Prat

martagismerosprat@gmail.com

639 302 290

